

URZĄD PATENTOWY

E046 5/08

BIBLIOTEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19900.

Kl. 37 a 2.

Benjamin Hanna
(Warszawa, Polska).

37a 5/08

Sposób budowy stropów pustakowo-żelbetowych.

Zgłoszono 19 kwietnia 1932 r.

Udzielono 22 marca 1934 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu budowy stropów pustakowo-żelbetowych, a zwłaszcza takich stropów, w których między żelbetowe belki o przekroju trapezowym (z szerszą podstawą) wpuszczone są pustaki o bokach odpowiednio skośnych. W założeniu teoretycznym pustaki dzięki tym skośnym ściankom powinny zesunąć się wzdłuż skośnych ścianek belek żelbetowych i utworzyć równą płaszczyznę sufitową na jednym poziomie z podstawą belek lub też płaszczyznę nieco od poziomu belek niższą. Praktyka wykazała jednak, że uzyskanie w ten sposób równej powierzchni sufitowej jest nieomal niemożliwe, a w każdym razie wymaga niezwyklej dokładności wyrobu zarówno pustaków, jak i samych belek, co o tyle zwiększa ko-

szty, że czyni cały sposób budowy stropu nieopłacalnym.

W sposobie według wynalazku pustaki, węższe niż odnośny odstęp między skośnymi sąsiednimi belkami żelbetowymi, ustawia się na znajdujących się bezpośrednio pod belkami lub nieco niżej podkładkach (drewnianych, metalowych lub innych). Po ułożeniu w ten sposób pustaków wolna przestrzeń między belkami a pustakami zostaje wypełniona zaprawą (cementową, wapienną lub inną). Po stwardnieniu zaprawy podkładki zostają odjęte i użyte w innych miejscach.

Powyżej opisany sposób zapewnia szybkie uzyskanie najzupełniej równej płaszczyzny sufitowej bez względu na niedokładności wymiarów zarówno pustaków

jak i belek żelbetowych. Prócz tego zaletą tego sposobu jest przenoszenie sił z belek żelbetowych na warstwę zaprawy, znajdującą się między belkami a pustakami. Przy ugięciu więc belek unika się powstawania rys między belkami a pustakami.

Fig. 1 rysunku przedstawia w przekroju strop wykonany według wynalazku, fig. 2 — widok z góry na podkładkę.

Wykonanie stropu sposobem według wynalazku jest następujące. Po przymocowaniu do belek żelbetowych *b* podkładek *1*, wykonanych z dowolnego materiału, ustawia się na nich pustaki *p*. Pustaki, będąc węższe od odnośnego odstępu między belkami *b*, oprą się swobodnie swą podstawą na podkładkach *1*, dzięki czemu zapewnione zostaje uzyskanie równej powierzchni sufitowej. Z chwilą ustawienia pustaków zalewa się przestrzeń *2* między belkami a pustakami zaprawą cementową lub inną, która zaklinowuje pustaki między belkami. Po krótkim czasie podkładki można usunąć i użyć do układania dalszych szeregów. Poziom podkładek *1* daje się regulować zapomocą umieszczania między nimi a belkami *b* wkładek *3* dowolnej grubości. Na fig. 2 jest przedstawiona w widoku z góry podkładka *1* z ułożonymi na niej w pewnych odstępach wkładkami *3*. W podkładce *1* przewidziane są wycięcia *4* na cięgna *5*, zapomocą których podkładki są przymocowane do belek *b*. W przypadku użycia jako cięgien *5* drutu lub strzemion żelaznych mogą one służyć ja-

ko dodatkowe uzbrojenie betonu, zwiększając przez to wytrzymałość konstrukcji.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób budowy stropów pustakowo-żelbetowych z belkami żelbetowymi o przekroju trapezowym, szerszym u podstawy, z wpuszczaniem między sąsiednie belki żelbetowe pustakami, znamienny tem, że pustaki (*p*) układane są na podkładkach (*1*), wykonanych z dowolnego materiału i przymocowanych cięgnami (*5*) do belek (*b*), przyczem cięgna (*5*) są umieszczone w wycięciach (*4*) podkładek (*1*).

2. Sposób budowy według zastrz. 1, znamienny tem, że przestrzeń (*2*) między pustakami (*p*) a belkami (*b*) zalewa się zaprawą cementową lub inną, klinującą belki i pustaki.

3. Sposób budowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że w celu otrzymania poziomu pustaków (*p*), sięgającego poniżej poziomu podstawy belek (*b*), umieszcza się pomiędzy podkładką (*1*) a belką (*b*) wkładki (*3*) o żądanej grubości.

4. Sposób budowy według zastrz. 1—3, znamienny tem, że metalowe cięgna (*5*) służące do przymocowania podkładek (*1*) do belek (*b*) pozostawia się jako dodatkowe uzbrojenie dla wzmocnienia powiązania belek ze sklepieniami.

Benjamin Hanna.

